Aloite Kvsto 27. 2. 2013 (asia nro 27)

27.2.2013

Talousarvioaloite hyvinvointi- ja sen myötä terveyserojen kaventamiseksi.

Julkisuudessa kannetaan jatkuvasti huolta kansanterveydestä, ihmisten psyykkisestä ja fyysisestä terveydestä. Edellä mainittuihin liittyvät korostuvat erityisesti vähävaraisimpien kohdalla. Järjestelmä siirtyy koko ajan vain vahvemmin sairauksien hoitoon, hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen sijaan.

Outi Alanko-Kahiluodon ja kolmen muun valtuutetun lokakuussa 2011 jättämä aloite selvittää mahdollisuus ottaa käyttöön työttömien liikuntapalveluihin oikeuttava maksusitoumus tai liikuntakortti ei ole edennyt selvitystä pidemmälle.

Liikunta on yksi merkittävä ihmisten yleisterveydentilaan vaikuttava tekijä. On tärkeää, että kaupunki kannustaa liikuntaan ja, että liikunta tehdään mahdolliseksi kaikille tiputtamalla siitä koituvia kuluja tai vaihtoehtoisesti kompensoimalla niitä. Työssäkäyvillä ihmisillä on pääsääntöisesti varaa valita harrastuksensa melko vapaasti ja lisäksi usein työpaikan kautta on mahdollista saada myös liikuntaseteleitä, jotka tekevät harrastamisesta vielä halvempaa. Heillä on myös käytössään työterveyshuolto, jossa ennaltaehkäisevät palvelut ovat hyvällä mallilla.

2013-003022

Toisin on vähävaraisten kohdalla. Toimeentulotuessa urheilemiseen tarkoitetut varat ovat sisällytetty perusosaan, joka on Helsingissä suuruudeltaan yksin asuvan aikuisen kohdalla 477,26 euroa. Tämän summan pitää siis riittää kaikkiin jokapäiväisiin menoihin, kuten ruokaan, liikkumiseen ja vaatteisiin. Toisin sanoen on selvää, ettei perusosasta todellisuudessa riitä kummoisesti rahaa harrastuksiin.

Liikuntaharrastusten on todettu vaikuttavan positiivisesti muiden muassa itsetuntoon, mielialaan ja lisäksi ne auttavat ylläpitämään sekä rakentamaan sosiaalisia suhteita. Vähävaraisten liikuntaharrastusten tukeminen on aito "kaikki voittavat" -tilanne. Se kyllä synnyttäisi välittömiä lisäkustannuksia, mutta pidemmällä tähtäimellä se erittäin todennäköisesti säästäisi varoja tukemalla ihmisten aktiivisuutta, mikä parantaa tuen saajien mahdollisuuksia päästä pois toimeentulotuen piiristä. Ja mikä tärkeintä liikuntaharrastusten tukeminen parantaa ihmisten hyvinvointia, joka pitäisi olla jo itsessään kaiken politiikan tavoitteena ja johon kunnan perustehtävät perustuvat.

Koska juhlapuheet eivät edistä kenenkään mahdollisuuksia hyvään tai edes siedettävään elämään esitän, että kaupunki varaa vuoden 2014 budjetistaan riittävästi varoja myös työttömien ja toimeentulotuella elävien kaupunkilaisten urheiluharrastusten mahdollistamiseksi joko maksusitoumuksella tai liikuntakortilla, joka meille kaupunginvaltuutetuillekin jaettiin.

Kaupunginvaltuutettu,
Dan Koivulaakso

1+14